

זה עלינו

כמה הצעות ושאלות לשיחה בסלון:

- אנחנו מזמינים את האורחים להגיע עם שם של שורד שואה או של מי שנספה ולספר חלק קטן מהסיפור שלו. כך נוכל לחבר את הסיפור הקולקטיבי לסיפור האישי. הפנו את השאלה לקהל: את מי הבאתם אתכם לסלון היום? מה המשמעות של "במקום שאין אנשים – השתדל להיות איש" בימים ההם? ומה המשמעות של זה עבורנו היום? האם זו קריאה למעורבות? לערבות הדדית? לאומץ?
- כיצד נוכל להמשיך לשאת את לפיד הזיכרון – גם כששורדי השואה כבר לא יהיו איתנו?
- מהי החובה המוסרית שלנו כעם שכעת מתמודד שוב עם אובדן ושנאה?

שיהיה ערב מרגש ומשמעותי.

הבחירה להתכנס הערב בסלון היא אמירה: אנחנו לוקחים אחריות, אנחנו חלק משרשרת הדורות. כשדור שורדי השואה הולך ומתמעט – הבחירה לזכור אינה רק זיכרון של העבר, זו גם מחויבות לעתיד. זהו מעשה של תקווה, מוסר ותיקון.

שנה חלפה ואנחנו שוב כאן, בסלון. מאז השבעה באוקטובר, אנו חיים בפרק כואב נוסף של ההיסטוריה שלנו. מראות של מלחמה, שכול ושאלות קשות על מה שיהיה – ממלאים את חיינו מאז אותו היום.

המלחמה עדיין כאן, והחטופים – יש מי שעדיין שם. דווקא עכשיו נבקש לשאוב כוח, חוסן ותקווה מסיפורי השואה. נבקש להקשיב לסיפוריהם של אלו שעברום המדינה הייתה חזון ותפילה – ולמצוא בתוכנו את האמונה שיהיה פה טוב.

זה עלינו. הזמן עובר, הזיכרון מתכהה – אלא אם נבחר לשמור עליו חי. חובתנו לעצור – ולזכור.

זו אמונה בערכים, ותקווה שמתוך החושך אפשר ליצור כאן מציאות טובה יותר.

אנחנו ממליצים לכם לסיים את הסלון בתפילה משותפת:

תפילה לשלומנו

מאיה בואנוס

שְׂרָסִיסי הרמון, כְּרָסִיסי הזכרון לא יפגעו בהם יותר. בָּרַךְ אותנו, שלא נחסיר נשימה מכל קול לא מכה, שלא נפחד במקום בו הפחד לא נדרש.

רפא את קירות לבנו ואת קירות ביתנו, בָּרַךְ אותנו שנשוב אליהם במהרה. בָּרַךְ אותנו שנקום. פעם נוספת. כאבותינו. מן התהום. שנשב זה לצד זה, נתחזק, נשקם ונאהב.

בָּרַךְ אותנו שנזכר את שכל דור ודור עבר ונהיה למופת עבור הדורות הבאים, שנבנה, נסלל ונניח על כתפינו את משא העתיד. ונאמר כלנו אמן.

מי שברך אבותינו ואמותינו שיברך גם אותנו. עכשו, ברגע הזה. שישלח תפילה לשלומנו, לשלומה של הארץ, לשלום. מי שברך אבותינו ואמותינו שיברך את החטופים והשבויים בשוכם הביתה, בקרן אור מעל לראשם, בחבוק מנחם, בבית מכה, בלילה עם חלון פתוח, במרחב בטוח.

מי שברך אבותינו ואמותינו שיברך את חילי צבא ההגנה לישראל ואנשי כוחות הבטחון, העומדים על משמר ביתנו במסירות אין קץ, ברחב לב, בסולידריות. שלח להם כוח בשעת לילה עיפה, ושלח גם לנו העומדים בערף מאחוריהם, לילה ללא דאגה ואולי, איזו דמעה של שמחה.

מי שברך, בָּרַךְ אותנו ברפואה שלמה, שכל פצוע ופצועה, קלים כאנושים, ישובו אל כוחותיהם ואל חיייהם.

